

ДИПЛОМАМ НАШИМ 45

Було, признаюсь, жевріла у мене мрія,
Що попрацюю ще хоч трохи в школі,
Та у двадцятому вмішалась пандемія
І довелось сказати собі: Доволі!

І ось пройшов вже рік, як заросла доріжка
В мені знайомий здавна храм науки...
Два пункти: А – це магазин, а Б – це ліжко,
Й шматочка крейди не беру вже в руки!

Лиш інколи згадаю, з ким колись учились
Так хочеться про їх усіх дізнатись!
Де ви? Чому всього лиш раз чи два зустрілись?
А як хотілось знову б обійнятись!

Диплому сорок п'ять, давно не брав у руки,
На зустріч не плекаю вже надію,
Здмухну, буває, зрідка з нього лиш пилюку,
Всміхнусь до себе криво, як зумію.

Усіх, з ким бачився, і з ким немає змоги,
Всіх з ювілеєм хочу привітати,
Запрошуйте від мене їх до діалогу,
Щоб знов роки студентські пригадати.

Дата написання вірша: 2021-06-22